

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ प्रार्थनाहिराज्ञोननुखेपितस्य कामो विकृतसंज्ञः शान्तिस्वभावस्यापि जापकस्य याचित्वा पि दीयमानं न गृह्णातीति राजानं प्रति यः क्रोधः स विरूपसंज्ञः गोः फलं वाचं धेनुमुपासीतेति श्रु-
 तेर्धेनुसहपायावाचः जपस्य फलमित्यर्थः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ धेनुर्वाक् विप्राय परमेश्वराय धर्मप्राप्त्यर्थं न तु स्वार्थं ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ततो मे मया पशुद्वयदानेन मया जपयज्ञफलं प्राप्तं इदानीं म-
 नमेधारयसीत्येकोधारयामीति चापरः ॥ इहास्ति नौ विवादोऽयमयं राजानुशासकः ॥ ८५ ॥ सत्यं ब्रवीम्यहमिदं न मे धारयते भवान् ॥ अचृतं वदसीह त्वमृणंते
 धारयाम्यहं ॥ ८६ ॥ तावुभौ सुभृशं तमौ राजानमिदमुचतुः ॥ परीक्ष्य त्वं यथास्यावो नानाविह विगर्हितौ ॥ ८७ ॥ विरूप उवाच धारयामि न रव्याघ्र
 विकृतस्येह गोः फलं ॥ ददतश्च न गृह्णाति विकृतो मे महीपते ॥ ८८ ॥ विकृत उवाच न मे धारयते किंचिद्विरूपो यं न राधिप ॥ मिथ्या ब्रवीत्ययं हित्वां स
 त्याभासं न राधिप ॥ ८९ ॥ राजोवाच विरूप किं धारयते भवानस्य ब्रवीतु मे ॥ श्रुत्वा तथा कस्मिन्नेह मिति मे धीयते मनः ॥ ९० ॥ विरूप उवाच
 शृणुष्व अवहितो राजन्यथैतद्धारयाम्यहं ॥ विकृतस्यास्य राजर्षे निखिलेन न राधिप ॥ ९१ ॥ अनेन धर्मप्राप्त्यर्थं शुभादत्ता पुरानघ ॥ धेनुर्विप्राय राजर्षे तपः
 स्वाध्यायशीलिने ॥ ९२ ॥ तस्याश्चायं मयाराजन् फलमभ्येत्य याचितः ॥ विकृतेन च मे दत्तं विशुद्धेनांतरात्मना ॥ ९३ ॥ ततो मे सुकृतं कर्म कृतमात्मविशुद्धये ॥
 गावौ च कपिले क्रीत्वा वत्सले बहुदोहने ॥ ९४ ॥ ते चोच्छृष्टे तत्तय राजन्मया समपवर्जिते ॥ यथा विधियथा श्रद्धं तदस्याहं पुनः प्रभो ॥ ९५ ॥ इहाद्यैव गृहीत्वा तु प्रय-
 च्छेद्विगुणं फलं ॥ एवं स्यात्पुरुषव्याघ्रकः शुद्धः कोत्र दोषवान् ॥ ९६ ॥ एवं विवदमानौ स्वस्त्वामिहाभ्यागतौ नृप ॥ कुरु धर्ममधर्मं वा विनयेनौ समादध ॥ ९७ ॥
 यद्विनेच्छति मे दानं यथा दत्तमनेन वै ॥ भवानत्र स्थिरो भूत्वामार्गं स्थापयिता धनौ ॥ ९८ ॥ राजोवाच दीयमानं न गृह्णासि कृणं कस्मात्त्वमद्य वै ॥
 यथैव तेभ्यनुज्ञातं तथा गृह्णीष्वमाचिरं ॥ ९९ ॥ विकृत उवाच धारयामीत्यनेनोक्तं ददानीति तथा मया ॥ नायं मे धारयत्यद्य गच्छतां यत्र वां च्छति ॥
 ॥ १०० ॥ राजोवाच ददतोऽस्य न गृह्णासि विषमं प्रतिभाति मे ॥ दंज्यो हित्वं मम मतो नास्य त्रखलुसंशयः ॥ १ ॥ विकृत उवाच मया स्य दत्तं राजर्षे
 गृह्णीयां तत्कथं पुनः ॥ काममत्रापराधो मे दंडमाज्ञापय प्रभो ॥ २ ॥ विरूप उवाच दीयमानं यदि मयाने विष्यसि कथं च न ॥ नियं स्यति त्वां नृपतिरयं
 धर्मानुशासकः ॥ ३ ॥ विकृत उवाच स्वमया याचितेनेह दत्तं कथमिहाद्यत ॥ गृह्णीयां गच्छतु भवानभ्यनुज्ञां ददानि ते ॥ ४ ॥
 स्मात्तदहं नेच्छामीत्यर्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ इहेति प्रतिगृह्यापि पुनः प्रतिदानं करिष्यामीत्यर्थः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ धारयामीति अप्रतिग्रहेणैवाहमेतमवृणं करोमीत्यर्थः ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥